

har man Valget imellem, efter i lang Tid at have forsøgt at bruge dem, uden at de have gjort synderlig Nytte, enten at skyde dem ud, saa at de lide Nød, eller søge en ekstraordinær Støtte til dem fra Statskassen; at man saa vidt muligt stræber efter det sidste, er jo en Selvfølge, men det er ikke altid, det har kunnet lykkes. Efter Lovforslaget kunne disse Folk jo først blive pensionsberettigede, naar de have tjent i over 10 Aar, bortset fra Sygeplejerskerne, og kun den Tjeneste, der gaar ud over de 10 Aar, er pensionsgivende. Ogsaa denne Bestemmelse viser, at saadanne Arbejdsfolk i Virkeligheden ere at betragte som fuldstændig faste. Og der er saa meget mere Grund til at betone dette, fordi mange af disse Stillinger, om det end er mere underordnede og simple Stillinger, alligevel ere Arbejdsstillinger, der betinge et vist Tillidsforhold. Det er Folk, man betror visse Hemmeligheder, f. Eks. under Tjenesten ved Fæstningsværkerne, og som ved Besked med en Del, der er underlagt den, og hvis Mangel paa Paalidelighed og Diskretion til Tider kunde foraarsage virkelige alvorlige Ulemper. Jeg hilser derfor fra mit personlige Synspunkt med største Glæde, at man gaar til at udvide Pensionsretten til disse Folk. Jeg kan altsaa trygt anbefale hele Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Angaaende de Ændringer, der i Folketinget ere indførte i Lovforslaget, skal jeg kun med to Ord gøre opmærksom paa den Ændring, som er indført for Sygeplejerskernes Vedkommende, at for dem medregnes ogsaa de første 10 Aar som pensionsgivende, medens de heller ikke faa Pensionsberettigelse, før de have tjent 10 Aar. Jeg mener, at deres Tjeneste er saa opslidende, at der er al mulig Grund til at yde dem dette Fortrin.

Saa er der en Bestemmelse, som har en vis Interesse, det er denne, at i Tilfælde af Mobiliserings- og Krigstilstand regnes Tidens Varighed dobbelt. Endskønt det jo er Folk, der i Reglen ikke blive udsatte for Fare, finder jeg dog dette overordentlig rigtigt og formaalstjenligt. Rent bortset fra det humane deri vil en Mobiliserings- eller Krigstilstand medføre en saa stærk Anstrengelse af disse Folks Kræfter og Beslaglæggelse af deres Evner, idet de ville blive spændte for til det yderste, at der er god Grund til at lade denne Tid blive regnet dobbelt.

§ 5 bestemmer, at de Funktionærer og Haandværkere, som ere afgaaede før denne Lovs Ikrafttræden, have ingen Ret

til Pension efter denne Lov. Det er vel en formel Nødvendighed, men jeg vilde have været glad ved, om ogsaa nogle af dem, som vi for nylig have afskediget, kunde have høstet godt af denne Lov. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Carstensen: Idet jeg selvfølgelig fuldt ud slutter mig til den ærede foregaaende Talers Anbefaling af Forslaget, skal jeg tillade mig at fremkomme med en Forespørgsel til den højtærede Minister. Forslaget er jo langt fremme i Rækken af dem, der bestemmer Pensioner paa lignende Omraader i Civilestaten: ved Blindeinstituttet, Jernbanevæsenet, Postvæsenet osv., og der mangler kun det, som man under eet kalder den røde Bygning, og Marinen. Forholdene i Marinen ere saaledes, at de tilsvarende Arbejdere der ikke ville kunne indbefattes under det foreliggende Forslag, idet der er den Omstændighed med de private Arbejdere, som antages dagvis, at de ikke møde daglig, det kommer an paa, hvor meget Arbejde der er paa Værftet. Det er saaledes vanskeligt at faa dem ind under disse Regler, men enkelte af dem have dog saa permanent Arbejde, at de ville kunne henføres under lignende Forhold. Endvidere er der under Fyr- og Vagervæsenet Arbejdere, der nærmest maa betragtes som privat ansatte, men som tjene saa længe, at ogsaa de maatte kunne komme ind under lignende Regler. Jeg stiller derfor den Forespørgsel til den højtærede Minister, om man er betænkt paa at fremkomme med et Forslag, der svarer til dette, i den førstkomende Samling.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): I Anledning af den Forespørgsel, der kom fra den ærede sidste Taler, skal jeg udtale, at jeg er sindet, hvis dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov i nærværende Rigsdagssamling, da i Sommerens Løb at lade foretagne Undersøgelser om de Virksomheder, der ligge under Marine ministeriet, saaledes at det kan komme til at staa klart, i hvilken Udstrækning man muligvis kan overføre lignende Pensionsforhold paa disse Virksomheder.

Carstensen: Maa jeg meget takke den højtærede Minister for det gunstige Svar.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.